

VECKOBLADET

Fredag 12 juni

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

21

Oenighet (v) I:

Energibolagets expansion

När detta läses har vänsterns fullmäktige-grupp sannolikt enhälligt tillstyrkt att Lunds Energi AB får bilda elhandelsbolag tillsammans med brittiska Eastern Group. Men det finns v-politiker som är djupt tveksamma till projektet, kan vi berätta.

Annars är det som bekant främst moderaterna som har fronderat i affären. De är av ideologiska skäl motståndare till den sortens kommunala engagemang. De säger sej också vara rädda att det i framtiden kan bli aktuellt att kommunens måste skjuta till medel och riskera förlust (de drar paralleller med olösamma kommunala bostadsbolag på andra håll), och tycker att överlikviditet bör komma elabonnenterna tillgodo i form av låga taxor, inte användas till företagsköputan för Lund eller till att slussa över pengar till kommunkassan.

Det senare har vänsterpartisterna inget emot. Partiet anser generellt att de svenska elpriserna är för låga, vilket läser fast oss i ett kärnkraftsberoende och försvarar utvecklandet av alternativ energi. Men det finns på sina håll en stark övilja att ge sej in på samarbete med Eastern Group, särskilt som den lär komma att köpas av Texas Utilities. Detta luktar USA-imperialism, tycker vissa i vänstern.

Majoriteten menar att uppgörelsen är ekonomiskt fördelaktig och riskfri, och att det är bra med mindre aktörer på elhandelsmarknaden som kan bryta tendenserna till oligopol och monopolprissättning. Det är säkert också så att många tycker spontant illa om att hamna på samma linje som moderaterna.

Den monopolist som Lunds Energi AB riktar sej mot är inte minst Sydkraft. Detta är en historisk ironi: Sydkraft var från början och för lång tid framåt de större sydsvenska städernas företag. Ny ideologi och försämrade ekonomi fick flera av dem att sälja sina aktier, och majoriteten ligger nu hos utländska ägare som just har avsatt den politiske ordföranden (Nils Yngve, s.) och aktivt försvårat nedläggningen av Barsebäck I. Mycket kan ske i en lång framtid om man ger sej i lag med de stora aktörerna på elmarknaden, hävdar de tveksamma vänsterpartisterna. De är emellertid i minoritet.

Oenighet (v) II:

Simrishamns lasarett

I två års tid har hundratals Simrishamnsbor varje vecka samlats till demonstration för sitt lasarett. Det nya skånska storlandstingets sjukvårdsbudget blöder, och enligt utredningar finns det mycket pengar att spara på att nedrusta de minsta enheterna. Och minst är just lasaretten i Simrishamn, som har ett upptagningsområde med enbart drygt 20 000 invånare. Det blivande landstingets socialdemokratiska ledning vill lägga ner den medicinska akutavdelningen och hänvisa patienterna till Ystad, som också det är ett relativt litet sjukhus.

Simrishamnsfrågan har blivit inflammerad i alla etablerade partier. De har försökt lova Simrishamnarna annan verksamhet på lasaretten och därmed bevarade arbetstillfällena, men det har inte hjälpt. Lokalt har det bildats ett sjukvårdsparti som på kort tid har fått många hundra medlemmar, och vars främsta krav är just att medicinakuten ska vara kvar. Det sägs att behovet är särskilt stort med tanke på Österlens åldrade befolkning men frågan har fått en symbolisk betydelse därutöver i en landsända som känner sej fördelad gentemot Öresundsregionen.

Splittringen har drabbat även vänsterpartiet. Det har saknat representation i gamla L-landstinget men samregerar med socialdemokraterna i den yngre M-delen av Skåne. Pengarna för att tillgodose Simrishamnarnas krav måste tas från andra delar av Skånes sjukvård, hävdar v-gruppen. Den pekar på att det distrikt dit Lund hör har mist 400 miljoner och att Österlens borna redan subventioneras.

Argumenten övertygar dock inte majoriteten av distriktsstyrelsen. Det finns i vänstern en stark strömning av glesbygdsvänlighet även bland storstadsbor, det finns en spontan misstro mot ekonomiska konsulter utredningar och det finns hopp om att extrapengar trots allt ska dyka upp, från Persson eller någon annan. Det finns naturligtvis också en starkt olust mot att stöta sej med en stridbar opinion, även om den potentiella röstförlusten för partiet torde inskränka sej till ett par hundra röster.

Så distriktsstyrelsen sade pass, krävde ny utredning och bestämde att dess representanter ska lägga ner rösterna när frågan avgörs.

Markus och Rasmus

Borde inte vi själva vara med och skriva Lundavänsterns historia, reflekterade Ann (Schlyter) i förra numret efter att ha lyssnat till en studentafton som dominerades av "segrarnas" version. Tanken är inte ny i VB-sammanhang; jag minns något liknande från sign. i i en recension för åtskilliga år sen.

Men tills vidare mäktar vi kanske inte med mer än defensiva tillrättalägganden. Jag vill göra ett, eller snarare två.

I boken *Det röda Lund* (som recenserades i nr 18) skriver Göran Blomqvist om den första "våldsruptionen", på hösten 1966, på en studentafton med Markus Wallenberg. Det är ett starkt ord som inte har täckning i den faktiska historien. Det som hände var att det strax efter det att Wallenberg börjat tala i Stora salen rullades ut tre banderoller över läktarbröstningarna. Ett trettital vänsteranhängare hade lagt beslag på platserna och aktionen skedde samfällt, men huvudbanderollen råkade ändå komma upp och ner vilket talaren inte var sen att påpeka och få applåder för. Sen blev det en stunds tumult när AF:s marskalkar och den legendariske vaktmästaren Ernst Nilsson försökte slita åt sej banderollerna, men "våldsruption"? Nej.

Ett annat tillrättaläggande har redan gjorts av Jan Mårtensson i Sydsvenskan, och jag vill instämma. Han hävdar i polemik mot utställningsmakaren Fredrik Tersmeden att det faktiskt förekom humor i 68-vänstern. Ja. Frågan är om det inte fanns för mycket ibland.

Jag tänker nu närmast på banderollen som (till en början upp och ner) rullades ut framför Wallenberg. Den bar texten VI UTGÅR FRÅN ATT DU ALDRIG SKÄMS, RASMUS.

Rasmus? Jo, det förhöll sej så att Sven Fagerberg, som tidigare varit kylskåpstekniker i Wallenbergarnas sold men nu skrev romaner, nysst hade utkommit med boken *Det vitmålade hjärtat*. Det var ingen stor roman, klart svagare än Fagerbergs två första, men uppmärksammades för vad som sågs som ett nidporträtt att Markus Wallenberg, i romanen kallad Rasmus Rud. Dvs. uppmärksammades på kultursidorna, det är ovisst om Markus W. läste sådana och förstod anspelingen. I alla fall var det många i publiken som inte gjorde det. Skämtet var nog alltför skruvat, intellektuellt, studentikost, men framför allt var det fel tillfälle att skämta.

Det tyckte jag emellertid inte då utan uppmuntrade livligt förslagställaren. Han hette Anders Källström, och han förtjänar verkligen en plats när 68-historien skrivs. En mycket kort tid var han faktiskt ett namn. Göran Palm skrev 1968(?) en kulturartikel i DN där han försökte ingjuta mod i denna vänster, som deppade redan då, genom att berätta vilka krafter som den förfogade över. I hans uppräknings förekom "visdiktare som Cornelis Vreswijk och Anders Källström".

Anders hade inte skrivit så många visor men ett par var geniala, helt i klass med de bästa hos Gunder Hägg/Blå Tåget. Jag tänker på "Tjänare Fahlström", med en känd Fredmans epistel som förlaga, och framför allt "Sången om reaktionen", en uppvisning i marxistisk historiedialektik som Brecht inte kunde ha gjort bättre. Det var nog detta som Göran Palm såg (han hade aldrig träffat Anders).

Så skapade kombinationen av studentikositet och fränt vänsterperspektiv ett par givna antologinummer som aldrig hamnade i antologier. Däremot levde några av Anders andra visor en tid i Lundavänsterns muntliga tradition, på den tiden som vi sjöng. Det gör vi inte längre.

Ett av Anders Källströms projekt var att skriva ett spex om Koreakriget. Det hade jag velat höra, fast det är inte säkert att spexgänget velat framföra det. I stället försvann han på politiska snedspår och är efter vad jag vet numera privatskåtmästare i Malmö.

Gunmar Sandin

Medlemsmöte (v)

för behandling av kommunalt handlingsprogram onsdag den 17 juni kl. 19.30 på v-lokalen. Underlag och dagordning skickas ut denna vecka.

Sista VB-numret

före sommaren är detta. I nr 20 utlovade vi visserligen ännu ett, för att ge utrymme för debatt om vänsterpartiets lokala handlingsprogram, men sedan det nu beslutats att detta program ska behandlas den 17 juni (se ovan), skulle innehållet i ett sådant nummer inte hinna påverka diskussionen före avgörandet. Dessutom var det tunnslätt med debattinläggen även till detta nummer.

Till frågan om kommunalt handlingsprogram

Kulturen i Lund?

På papperet är Lunds studenter en väldig kulturell potential. Både som utövare och publik. Tyvärr är de flesta studenter i Lund mest intresserade av kroppskultur, och främst då innebandy.

Därmed får Lunds kulturliv och kulturinstitutioner i väsentliga avseenden dimensioneras efter stadens borgerliga befolkning. Ett antal misslyckade försök tyder på att det inte finns underlag för en permanent, kvalificerad ensemble för vuxenteater, och därmed inte skäl nog bygga ett nytt teaterhus, trots det nuvarandes stora brister. Vänstern stödde Dansteaterns förläggning hit och dess konstnärliga utveckling på den senaste tiden visar på dess inneboende möjligheter, men de får tills vidare utvecklas på annan ort.

Motsvarande besvikelse som över universitetet drabbar näringslivet. Lund har i förhållande till sin storlek ovanligt många rika och blomstrande företag och har varit hemvist för en av världens förmögaste industriägarfamiljer, men de utmärker sig vare sig det gäller allmän kultursponsning (Crafoordska stiftelsen i all ära) eller arkitektonisk klass på sina egna byggnader.

Detta gör kommunen till den viktigaste institutionella kraften

bakom den lokala kulturen och att det är viktigt med det kommunala kulturarbetet.

Det som karaktäriserar kulturen i Lund är dess mångfald, den som manifesteras på Kulturmätarna. Det är en mångfald som svårigen låter sig styras av mer precisa kommunala planer och projekt – även i det avseendet finns det en del negativa erfarenheter. Men kommunen har att sörja för ett antal viktiga basfunktioner. Dit hör byggnader för kultur, men husen har ett begränsat värde om det saknas ett angeläget innehåll. Både kommunen och arbetarrörelsen med dess organisationer och partier måste självkritiskt konstatera att vi hittills har misslyckats med Folkparken.

Ett kvalificerat kulturliv kräver en kvalificerad personal, men den behöver inte alltid vara kommunalt anställd. Mer stöd till studieförbundet, som har fått mycket stryk i nedskärningstiderna, är ett kostnadseffektivt sätt att stödja kulturen

Den förmodligen viktigaste är de kommunala folkbiblioteken, det centrala och de i kommundelarna, som faktiskt får fylla uppgifter som borde ligga på universitetet. Den nu påbörjade ombyggnaden och utvidgningen av huvudbiblioteket är mycket efterlängtat. Det är bra och nödvändigt att biblioteket till-

handahåller de nya medierna och blir medborgarnas centrala informationsställe, men lika nödvändigt och bra att det vårdar skönlitteraturen, och därmed språket och fantasin, som sin kärna.

Vi har några andra kulturinstitutioner med en lyskraft utöver stadsgränserna att vara stolta över och som det är angeläget för oss att vårda: museet Kulturen, konsthallen, Skissernas museum, Mejeriet, småförlagen som kollektiv.

Lika lite som kulturlivet låter sig stadsbildens styras. Också där ligger Lunds stora kvaliteter i mångfalden, inte i några särskilda hus eller objekt. Men staden kan bli vackrare än den nu är, och detta är en viktig kommunal kulturuppgift. Storskaligheten, biltrafiken med dess apparater och kommersialismen är de stora moderna förfularna, och alla tre måste bekämpas.

Naturligtvis ska barn- och ungdomskultur prioriteras, men så sker faktiskt redan och är så självklart att man inte behöver orda närmare därom. Samma sak gäller invandrar- och annan minoritetskultur.

Från det kommunala

Vänsterpartiet någonstans mellan 8,2 och 11,8 procent. Inget dåligt opinionsmätningresultat (SDS) för ett parti som så smått räknats ut kommunalt, externt och internt.

Jan Mårtensson, SDS lokala redaktionschef, har sedan något år tillbaka drivit en kampanj som går ut på för det första att vänsterpartiet i Lund blivit "gräsosigt", för det andra att Roland Andersson, vår kommunstyrelserepresentant, personifierar denna tendens, och, för det tredje att väljarna inte kommer att visa oss sin uppskattning vid valet i september.

Nu tycks väljarna inte bry sig så mycket om vad JM tror, vilket överraskar JM och får honom att dra slutsatsen att det kanske inte finns så många "rödingar", som han uttrycker det, kvar i Lund.

Själv vågar jag påstå att JM:s analys är i grunden felaktig. Vänstern i Lund har visat att vi i allra högsta grad är regeringsdugliga, att vi även i praktiken kan stå för vad vi säger i vårt partiprogram, under rubriken Politisk demokrati: "Det representativa flerpartisystemet är det bästa sättet att fatta övergripande beslut och sammanjämka olika särintressen till lösningar på gemensamma problem."

Att resultaten i ett styrkeförhållande 22 s-6 mp-5 v inte alltid svarar mot våra innersta önskningsar är så självklart att det inte skulle behöva påpekas. Vi kan ju inte på allvar hävda att våra mandat skulle vara mer värda än någon annans, och samtidigt vara demokratiskt trovärdiga. Det krävs alltså en djupare analys än den SDS förmått prestera hittills, t.ex. genom att ställa frågan: vilka beslut skulle fattats med en absolut s-majoritet? Eller med en borgerlig majoritet? Hur skulle miljöpolitiken se ut? Trafikpolitiken? osv. Det är vår uppgift att i valrörelsen bl.a. ge svar på sådana frågor, liksom naturligtvis på frågan: vad kan en fortsatt ickeborgerlig majoritet åstadkomma?

Nej, analysen är nog betingad av allmänborgerligt önsketänkande, eller om man så vill, ett medvetet vilseförande av läsekretsen. Kan man inte hävda att majoriteten är förlamad av inre splittring, kan man försöka med varianten att de små går i den stores ledband.

Fast det är klart, förhållandet 19 s-6 mp-8 v, som härmed presenteras som min valprognos, skulle ge ett ännu större v-inflytande!

Sven-Bertil Persson

PS Jan Mårtensson konstaterar att m inte tydligt pekat ut sin kandidat till posten som ordförande i kommunstyrelsen, och fortsätter: "Socialdemokraterna har i år redan bundit sig för sin kandidat: Lennart Prytz. Det kan vara en nackdel för moderaterna att inte göra samma sak." Lennart Prytz (m)?!

Att begrunda inför en Strasbourgresa

Fredag kväll reser 35 medlemmar av vänsterpartiet och Ung vänster i Skåne, därav närmare ett tiotal från Lund, på studieresa till Eruopaparlamentet i Strasbourg. Som läsning inför resan rekommenderas det program för Europaarbetet som vänsterpartiet nu håller på att anta, men även det tal som Claes Andersson höll när han efter tio år avgick som Vänsterförbundets ordförande. Det återges i Ny Tid nr 22 och vi citerar därifrån.

Utkastet till nytt program för Vänsterförbundet uppställer som mål för vänstern att återfinna den försvunna politiken på det internationella planet. Det makt som nationalstaterna förlorat till de övernationella marknadskrafterna bör återerövas för politiken. Vi får inte tillbaka makten genom att stänga Finlands gränser. Så låta är inte lösningarna – vi finländare kan inte ensamma tränga marknadskrafternas ande tillbaka in i flaskan.

Den senaste tidens modeord har varit globaliseringen. Karl Marx beskrev träffande utvecklingen för 150 år sedan:

Bourgeoisin har utnyttjat världsmarknaderna för att globalisera produktionen och konsumtionen i alla länder. Till de reaktionäras stora sorg har den frigjort industrin och konsumtionen i från dess nationella jordmån ... I stället för den gamla lokala och nationella självförsörjningen kommer samband på alla plan mellan folken och deras allsidiga beroende av varandra. Detta gäller både den materiella och den intellektuella produktionen ... Nationell ensidighet och avgränsning blir allt omöjligare ...

Arbetarna har inget fosterland ... De nationella skillnaderna och motsättningarna försvinner allt mer redan medan bourgeoisin utvecklas, i takt med handelns frihet, världsmarknaderna, industriproduktionen och med att levnadsvillkoren blir alltmer likartade. När proletariatet kommer till makten påskyndas försvinnandet. Gemensam verksamhet, åtminstone mellan de civiliserade länderna, är ett av de första villkoren för proletariatets frigörelse.

När ekonomin internationaliseras och det internationella samarbetet intensifieras inskränks nationalstaternas revir. Har alltså arbetarna ett fosterland? Ja, men detta fosterland är inget statsmaskineri, utan detta land och denna nation, vår kultur, vars betydelse som det kitt som håller ihop samhället förstärks.

Tiden är inne för arbetarrörelsen att återvända till sina rötter – till internationalismen. Den senaste tiden har vi sett många tecken på medborgaraktivitetens styrka också i internationella frågor. Medborgarörelserna lyfte fram i dagen det avtal om skydd för transnationella investeringar som i all tydhet be-

retts inom OECD – resultatet var att man avbröt förhandlingarna för ett halvår. Vid G8-mötet mellan världens rikaste stater i Birmingham stals uppmärksamheten av medborgarorganisationernas aktion Jubilee 2000 som syftar till att u-ländernas skulder ska förlätas år 2000. Verksamhet av detta slag blir allt viktigare för arbetarrörelsen.

Europa är vänsterns vagg. För att Europa inte ska bli dess grav är stunden inne att svara på tidens utmaningar.

EU innebär internationellt samarbete, men unionen åtnjuter inte i sin nuvarande form något verkligt stöd bland medlemsstaternas folk. Vänstern bör kämpa för en grundlig demokratisering av beslutsfattandet inom unionen. EU har två utvecklingsvägar att välja mellan: antingen används unionen för att hålla folken i schack under den globala konkurrensens förhållanden, när välfärdsstaternas säkerhetsnät rivs upp. Eller så utvecklas just unionen till de europeiska folkens livförsäkring mot den globala kapitalismen ...

Det är nu hög tid att avsluta vara eller inte vara-diskussionen i förhållande till EU. Vänsterförbundet bör använda sina krafter för kampen om i vilken riktning EU bör utvecklas. Vi har många uppgifter framför oss.

Claes Andersson

Lundavänsterns valrörelse

Lundavänsterns valplanering har börjat ta form, och det kan vara av intresse för läsarna att ta del av planerna så här inför sommaruppehållet. De som är medlemmar av parti eller ungdomsförbund får säkert höra av organisatörerna framöver. Andra är välkomna att dra sitt strå till stacken genom tillfälliga insatser, och kan då under sensommaren och förhösten få löpande information här i VB.

Valkommitté

Vänsterpartiets och Ung vänsters valkommitté börjar bli fulltalig. Den består av Alonso Acosta, Roland Andersson, Ola Hagring, Saima Jönsson, David Lindberg, Gunnar Sandin, Gunnar Stensson, Karin Svensson Smith och Charlotte Wikander, med Daniel Sestrajic och Thomas Schlyter som fast adjungerade. Kommittén kommer i princip att sammanträda varje onsdagskväll tills valet är överstökad, och kan då nås på v-lokalen, tel. 138213.

Karin Svensson, som är första namn på riksdagslistan i "Malmöhus södra", har anställts som valombudsman från och med augusti men kommer att syssla en hel del med valet även dessförinnan.

Ung vänster har alltså representerat i den centrala valkommittén men tänker också bilda en egen, inte minst som stöd för kandidaterna på ungdomslistan.

Omkretsen

Lund har tidigare varit vänsterns enda egentliga fäste av de kommuner som omfattas av riksdagsvalkretsen. Det håller på att bli ändring på detta nu. Två av Lunds grannkommuner där vänsterpartiet saknat organisation och representation, nämligen Staffanstorps och Svedala, har nyss spikat sina kommunala kandidatlistor. Kävlinge och Lomma står på tur. I Burlöv, Eslöv och Sjöbo sitter partiet redan i fullmäktige och tänker fortsätta därmed. Den ökade aktiviteten i omkretsen ökar påtagligt utsikterna till en riksdagsplats.

Valkommittén i Lund räknar med att ge en hjälpsam hand åt de nya grannorganisationerna. Det kan handla om preparering av valmaterial, brevlådeutdelning och medverkan på appellmöten.

Förvalskampanj

Dessa möten har redan börjat. I lördags medverkade t.ex. Karin Svensson, Rolf Nilson (etta på regionlistan, f.d. landstinget) och ett detachement ur Röda Flåset och Röda Kapellet ute i Kävlinge och Staffanstorps.

I Lund hade vänstern en kraftfull förvalsmänsfest på första maj, som ni nog minns. Den goda mobiliseringen då bådär gott inför den egentliga valrörelsen och valet. Men vänstern har också syns en del i den lokala pressdebatten. Nu kommer väl aktiviteten att gå ner några veckor, liksom i andra partier.

Förtalskampanj

Valkommittén ägnar sej naturligtvis åt taktisk planering. Vilka frågor kommer att bli hetast? Vilka väljargrupper kan vi vinna? Men svaret på de frågorna spikas inte än, för mycket hinner hända i opinionsläget fram till valet, och det är i begränsad utsträckning vänstern som bestämmer agendan, som det heter numera.

Det gäller naturligtvis att ge väljarna positiva argument för att rösta på vänstern. Men vi vet också att många väljer negativt, dvs. tar det parti som de tycker minst illa om. Därför måste även kampanjmakarna tänka på de negativa aspekterna, att framhålla de svaga sidorna hos konkurrenterna, och då främst hos de som vänsterpartiet har störst konkurrensytta mot, miljöpartiet och socialdemokraterna, som paradoxalt nog är våra kommunala koalitionspartner nu och förhoppningsvis även efter valet i höst.

Arbetsnamnet på denna verksamhet är "förtalskampanj". På grund av ämnets känsliga natur kan emellertid inget konkret sägas om innehållet.

Resurser

Ensamställning i Sydsvenskan visar att vänstern är det parti i Lund som har minst pengar till sin lokala valrörelse, cirka 80 000 kr. Samtidigt planerar kommittén för en mycket aktiv valrörelse, med stor synlighet. Det man inte har i borseen får man ha i benen. Lyckligtvis finns det en aktivitetstradition i vänstern, och inte minst de unga är sugna på handfasta, praktiska arbetsuppgifter.

En kalkyl ger vid handen att vänstern i Lund kan mobilisera omkring tvåhundra personer som på ett eller annat sätt medverkar i valrörelsen.

En annan resurs är den ackumulerade erfarenheten från tidigare valrörelser. Den är dock något tveeggad. Alla val från och med 1982 har ju inneburit förlust eller oförändrat resultat för vänstern i Lund, och det kan tyda på att det är något fel med metoderna. Valkommittén är därför mycket öppen för nya idéer.

Lokala affischer

Till Lundatraditionen hör just att de lokala frågorna och därmed kommunalpolitiken spelar en huvudroll i valrörelsen. Rikspolitiken när väljarna via de stora medierna, och den bäddar för en god grundstämning genom vänsteridéernas, partiets och partiledare Schymans aktuella popularitet. Men extraröster i kommunalvalet (den s.k. röstsplittningen ökar alltmer) kräver att partiet syns i stadsbilden, och syns på rätt sätt.

Lokala valaffischer är ett bra sätt att synas och valkommittén satsar hårt på sådana. Inte minst därför att partiet tyvärr inte längre engagerar kända bildkonstnärer utan reklam-

byråer till att göra de centrala affischerna. I Lund har vänstern god kontakt med bildskapare, både professionella och amatörer, och det kommer att ge en stor bredd. Till de mera kända konstnärer som ska engageras hör Henrik Teleman.

Affischerna kommer att tryckas i silkscreentechnik på egen utrustning och med egna krafter, vilket är den överlägset billigaste metoden. Utöver affischer kommer det att sättas upp offentliga målningar som knyter an till högst lokala krav, som bevarandet av St Larsparken för Klostersgården del.

Valkommittén bedömer att det behövs ett åttiotal affischtavlor. Det är mycket men Lunds kommun är stor. Vi vill synas i Revinge och Hästad, vi vill ha tavlor utmed alla större cykelvägar (som de andra partierna negligerar). Våra ambitioner är höga trots att vi vet att det regelbundna underhållet blir ett styvt arbete.

Mödan värt

Att blada valpropaganda och sen springa ut i brevlådorna med den är tids- och arbetskrävande, även om blandandet kan ske under gemytliga former och springet ger nyttig motion. Ibland undrar man om det är mödan värt. Mycket direktreklam går ju direkt till pappersåtervinningen.

Svaret är att det inte finns något annat sätt som är bättre. I paketet finns ju våra kandidatlistor till de olika valen som det är rimligt att väljarna får se. Ett centralt producerat tabloidblad kommer att presentera våra nationella och regionala huvudkrav. Och så ska vi ha en lokal trycksak. Den från 1994, *En liten bok om Lund*, var ju så framgångsrik att idén har kopierats av en borgerlig kandidat och tillika reklamman. Kanske gör vi en ny upplaga, men ett alternativt upplägg övervägs också.

Valsedlarna levereras från tryckeriet senast den 6 augusti och till dess kommer också det övriga brevlådematerialet att föreligga.

Politisk gårdsmusik

Vänstern i Lund är så lyckligt lottad att den förfogar över hela tre musikensembler: Panikorkestern, Röda Flåset och Röda Kapellet. Det gör att alla utomhusmöten i princip kan kompletteras med levande musik. Det skapar uppmärksamhet kring det politiska budskapet.

Det kommer att hållas en mängd möten på stadsdelstorg och i bostadsområden med en talare och en liten grupp musikanter. Den ljudstarkare blåsmusiken reserveras främst för områden med tilläggisolerade hus.

Men musiken i all ära: den är bara ett stöd för det politiska budskapet. Vi vill ha ut de goda talarna till gårdsmötena och vi kommer att förbättra vår ljudtekniska utrustning.

En rad intresseorganisationer kommer att inbjuda oss till debatter och utfrågningar. Det är en viktig verksamhet, liksom alla skolpresentationer, för vilka Ung vänster har huvudansvaret. Däremot planeras än så länge inga stora valmöten eller debatter för Lunds del. De intresserade tvingas nog bege sej till Malmö, som får besök av bl.a. Gudrun Schyman.

Bästa hemsidan

Uppläggningsen av Lundavänsterns hemsida är i princip klar men den sätts inte förrän i mitten av augusti, när vi kan garantera en daglig aktualisering. Målsättningen är enkel: vi ska ha Lunds med vederhäftiga och informativa hemsida, som ska vara lätt att hitta och att hantera, även med en enkel datautrustning. Aktualiseringen är en stor uppgift som kommer att få ta flera timmar om dagen. Även Veckobladet kommer regelbundet ut på nätet i det sammanhanget. Länkar till partiet i övrigt är en annan självklarhet, men även länkar till andra partier. Vi har en gemensam skyldighet att underlätta för den kunskapsökande.

Någon nätadress är inte fastställd än. Det måste vara en del av de lokala användarna hittar lätt.

Nära krav

Ordet "lokal" står på flera ställen ovan och betecknar då den kommunala nivån. Men även den är ofta alltför abstrakt i en valrörelse. Människor engageras i hög grad av och tar ställning utifrån frågor som rör den egna stadsdelen eller till och med det egna kvarteret, av "nära" frågor.

Valkommittén har beslutat att hitta många sådana närfrågor och t.ex. göra dem till föremål för flygblad. Ett problem är att inte sällan är reaktionära eller åtminstone inskränkta och går emot ett uppenbart allmänintresse. Frågan om Väst kustbanans dubbelspår är ett tydligt exempel. Men det är inte minst när det gäller att hantera sådana dilemman som den politiska talangen visar sej.

Till sist

Blir det en stor uppgift att organisera bevakningen av vallokaler. Man kan ifrågasätta värdet av denna äktsvenska ceremoni, men eftersom de andra partierna tänjer sej för att ställa upp måste även vi göra det.

Och till allra sist ska vi ha en stor valvaka på restaurang Spisen. Den nya krögaren där har redan gett oss ett fint anbud.

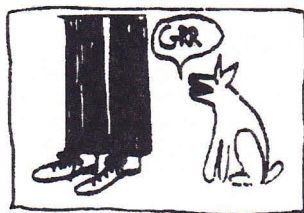
Det lär bli anledning att festa. Men nästa dag ska ätti valtavlor plockas hem, och på kvällen ska vi liksom alla andra v-organisationer i landet träffas för den händelse att vi behöver ta ställning i regeringsfrågan. Den nationella. Den regionala och den kommunala regeringsfrågan avgörs något senare, men vi räknar med att finnas med också i de sammanhangen.

Valkommittén

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS

6.6: en orättvis betraktelse

När fan blir gammal blir han kulturkonservativ. Medan den sydsvenska borgerlighetens medieslagskepp Sydsvenskan totalt negligerade nationaldagsfirandet i Lund, stretade f.d. rabulistorganet Veckobladets reporter iväg mot den hårda vinden och fann sej en åskådarpå plats på den naturliga arenan mot domkyrkans nordvägg. Han hade sällskap med drygt trehundra andra Lundabor — klart färre än på Röda flaggens dag i Folkparken drygt en månad tidigare, men ändå.

Heidenstam vs. Strindberg

När emellertid det sjuka jaget genom tioårigt slit konsumerat sig själv i egen och inbördes beundran, så upptäcktes ett nytt ämne att beundras, och det som låg närmast invid jaget var: fäderneslandet.

Det blev fosterländska sånger, men nu på nya toner, icke så nya, men i alla fall toner, visserligen något spruckna, tunna, och framför allt falska.

Nationen kallades till samling, för att lyssna; den fullständigt omusikaliska sången försågs med musik, vilken dock utelämnas för att texten skall få tråda fram i hela sin ihåliga glans.

Sverige.

Sverige, Sverige, Sverige (tredje gången!), fosterland, vår långtans bygd, vårt hem på jorden!

Nu spela skallorna (!), där härar lysts (sts) av brand, och död blev saga, men — med hand vid hand svär än ditt folk som förr de gamla trohetsorden.

August Strindbergs uppgörelse (i *Tal till svenska nationen*) med nationalromantiken och punschpatriotismen i Verner von Heidenstams tappning skrevs 1910, och kanske var det några som upplevde den som förintande. Ändå satt vi där andäktigt 88 år senare och hörde hur Lunds Allmänna Sångförening svärde de gamla trohetsorden, precis som förr. Verner hade vunnit! Den visserligen högtalarförstärkta melodistämman gick fram förträffligt. Vi undrade lite oroligt hur förstetenorerna skulle klara höjdtönen i näst sista radens "Du land ...", men det gick riktigt hyggligt, med tanke på att körens medelålder är närmare 80 än 75.

"Sveriges andra nationalsång" kallades Heidenstam & Stenhammars stycke av konferenciern, vars mellansnack hade sina poänger (ibland saknades de). Och så sjöng veteranerna två fosterländska klassiker till.

Mer blågul musik

Vi hade börjat med att lyssna på Lunds ungdomsorkester under Kjell-Åke Bjärming som inte hade någon lätt uppgift i blåsten. Det hade behövts fler kontrabasar och träblåsar hördes dåligt i början, men så justerades mikrofonerna och den vackra oboeinsatsen hos Alfvén gick fint fram. För naturligtvis spelades Hugo Alfvén denna Nationaldag! Och Peterson-Berger! Och en vackert arrangerad Sommarpsalm! Men vi som slagit vad om 50 kr att orkestern skulle sluta med Lars-Erik Larsson blev överraskade och besvikna när den klämde i med Bizets "Toreadormarsch".

Osvenskt! Vad är det för fel med Larsson?

Fast sen fick vi som tröst höra mer Peterson-Berger, av Hemvärnets Musikkår under deras rakyrggade dirigent. Givetvis också "Under blågul fana".

Icke-urban viceordförande

Kommunfullmäktiges vice ordförande hälsade välkommen. Hon uppträdde i den vackra Tornadräkten, vilket emellertid är en postmodernistisk stilvidrighet. Nationaldräkter var något för allmogen, dvs. den del av befolkningen som stod under häradsrätternas juridisktion. Stadsbor dömdes av borgmästare och deras klädsel bestämdes naturligtvis av det urbana modet.

Fast Nationaldagen är väl ett bra tillfälle att manifesterat att gamla gränser inte gäller. Sålunda utdelade viceordföranden en svensk flagga till en boende i Knästorp, dvs. i Staffanstorps kommun. Ska Lunds skattebetalare bidra till sånt? Ja, låt oss vara generösa en sådan dag!

Flaggorna fladdrade friskt i vinden. Det kom några regndroppar, och var det inte åska på avstånd? Nej, bara mikrofonerna som bullrade till när blåsten svepte in. Det lär finnas moderna anordningar som eliminerar sådana effekter, men arrangörerna hade väl hoppats på vindstilla. Och från intilliggande Krafts torg larmade det kommunala gatsopningsaggregatet, obekymrat om högtidligheten.

Sverige i Europa

Högtidstalet hölls av stadsbibliotekarien (med lätt felstavat namn i

det omsorgsfullt utdelade programbladet), och det var verkligen raffinerat. Vi tänker på när hon påminde om hur TV-publiken röstade fram århundradets bästa svenska roman. Det blev som bekant Vilhelm Mobergs utvandrartrilogi, men själv föredrog hon nian på listan, berättade stadsbibliotekariern, och läste ett litet avsnitt ur den. Visst! Vad är väl Eyvind Johnsons *Hans nådes tid* om inte den stora svenska EU-romanen? Om den första stora insatsen för att ena (västra) Europa, och om hur lite det lönar sej för små utkantsfolk (som langobarder eller svenskar) att stå emot historiens objektiva krafter.

Det hade f.ö. gått med en EU-fana i den inledande paraden genom stan.

Talaren kom med åtminstone tre litterära citat till, som anstär bibliotekarie. Hon talade vackert om den svenska förnöjsamhetens betydelse. Hon lovprisade Sverige, inte minst dess "årstidsväxlingar". Fast hon måste ha frusit, tunnklädd som hon var, för solen försvann efterhand och det kom en skur med tyngre droppar.

(Isenaste Kommun-Aktuellt såg vi f.ö. en annons som försökte locka chefer till Boden genom att framhålla stadens "regjälå årstider".)

Och så klämde hon i med ett fyrfaldigt leve. Dubbel svensk lösen ska det vara på Svenska Flaggens dag.

Fint men dämpat

Det glesnade på åhörarbänkarna i takt med att vädret försämrades. Dessutom hade ungdomsorkestern slutat så alla dess anhängare saknade anledning att stanna. Men knattarna från GF Akrobaten charmade de kvarvarande med sina volter, och Musikskolans ungdomskör hade som sej bör ett par nyare nummer, och även de bidrog med ett försvarligt antal anförvanter. Och så trummade blåsarerna av neråt Kiliansgatan.

Det kändes fint och lite varmt i bröstet av att ha varit med och firat Nationaldagen. Men det är klart, för den som upplevt 17.5 i Oslo och 14.7 i Mulhouse var det hela en smula dämpat. Kunde kanske kommunen ha gjort något för att få upp den allmänna stämningen ett snäpp?

Jo! med tanke på både vädret och minnet av den tid då firandet av den blågula uppfanns (jfr Eric Hobsbawms essä "Fabricerade traditioner"); varför inte en frikostig utskänkning av varm Carlshamns Flaggpunsch?

Grr

Rättelse

Lund är inte så renos på platser i vänsterpartiets centrala organ som Gunnar Sandin hävdade i en dbattartikel i förra numret. Kitten Anderberg sitter i det nyuppräntade kulturutskottet, Karin Svensson Smith i miljöutskottet.

S-E-banksaktierna

som ägdes av vänsterpartiets Skånedistrikt har nu sålts för att stärka likviditeten inför valrörelsen. De anskaffades för att man skulle kunna agera på bolagsstämmorna (vilket också skedde genom Johan Lönnroth och Jörn Svensson), men visade sej dessutom vara en god affär. De första tusen kostade 8,90 styck, den andra lika stora posten 20 kr. Vid försäljningstillfället hade de avancerat till 139 kr, och så fick vi en gratispost i Diligentia. Sådan är kapitalismen.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN. Må 15.6 kl. 19.30–22.00 på partiokalen: Uppföljning av kommunfullmäktiges budgetbeslut. Funderingar kring valrörelsen. Nuvarande och blivande kommunalpolitiker är välkomna!

RÖDA KAPELLET Lö. 13.6 samling kl. 12.30 (klara för stående spel kl. 13, avmarsch 13.30) i Tjyvaparken vid Kirsebärgs vattentorn (alltså ej skolgården). Ingen organisad resa dit. Repertoar: se förra numret eller utdelad lista, dock ej Hechizado. Efter karnevalståget en stunds terminsslutssamvaro i Beijers park. Första rep. efter sommaruppehållet söndag 16.8.

Gunnilla Hansson i Stockholms blåsarlägerkommitté meddelar att det inte kommer fler utskick, att de utlovade lärarna och grupperna kommer resp. blir av, att en enkel bar kommer att öppnas på kvällarna, att Janos Mártony och Cecilia Torudd inte arbetar i kommittén nu (så ring inte dem), att det blir ovanligt många ungdomar och ovanligt få förskolebarn på årets läger samt många deltagare överhuvud taget.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin.

Nästa redaktör: Gunnar Sandin, 10.8.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:

Karin Blom 046-14 16 12

Rolf Nilson 046-12 90 44

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:

Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.